

Співробітники ФТІМС НАН України – члени Національної академії наук України

Єфімов Віктор Олексійович, академік НАН України (1973 р.), доктор технічних наук (1961 р.), професор (1972 р.), лауреат Державної премії СРСР (1981, 1991 рр.), Державної премії України в галузі науки і техніки (2002 р.), премій ім. Є. О. Патона (1969 р.) і М. М. Доброхотова (2002 р.) НАН України. Директор Інституту (1966 – 1988 рр.).

Основні напрями досліджень – теплофізичні і кристалізаційні процеси при литті сталі; формування сталевих зливків та виливків, технології безперервної розливки сталі, розроблення теоретичних засад розливки та кристалізації сталі, дослідження зовнішніх силових дій на структуру і властивості рідкого та тверднучого металу. Розробив сучасну концепцію і модель процесу тверднення зливка, запропонував нові способи керування структурою і властивостями металу.

За час роботи в Інституті (1963 – 2002 рр.) Віктором Олексійовичем підготовлено 2 доктори та 23 кандидати технічних наук, опубліковано 8 монографій і понад 500 наукових статей.

Найдек Володимир Леонтійович, академік НАН України (1995 р.), доктор технічних наук (1986 р.), професор (1994 р.), почесний академік АН вищої школи України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1997 р.), премії ім. З. І. Некрасова НАН України (2001 р.), Заслужений діяч науки і техніки України.

Працює в Інституті з 1968 р., директор інституту 1988 – 2017 рр.

Основний науковий напрям – підвищення властивостей та якості сплавів, синтез нових матеріалів і створення ресурсозаощаджуючих і економічно чистих процесів обробки розплавів сталі і чавуну з багаторазовим використанням регенованих шлаків; розроблення засад теорії взаємодії фаз, технології і обладнання для плазмової обробки сплавів з одночасною подачею реагентів у високотемпературну зону зануреного у розплав плазмового струменя; дослідження процесів перерозподілу легуючих елементів, зміни морфології, розміру і розміщення неметалевих включень у сталях під дією лазерного опромінення.

В. Л. Найдеком опубліковано 8 монографій, понад 500 наукових статей, 120 винаходів і патентів; створено наукову школу 7 докторів і 15 кандидатів технічних наук.

Дубодєлов Віктор Іванович, академік НАН України (2012 р.), доктор технічних наук (1991 р.), професор (2000 р.), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2008 р.) премії ім. З. І. Некрасова НАН України (2005 р.), науковий керівник вітчизняної школи з використання магнітної гідродинаміки у матеріалознавстві.

Основний напрям досліджень – міжфазні взаємодії та процеси тепломасообміну у багатофазних металевих системах за умов електромагнітного впливу на рідкий і тверднучий метал; розроблення і впровадження у виробництво нових технологічних процесів і магнітодинамічного устаткування для електромагнітного розливання металів і сплавів та формоутворення литих виробів і заготовок; не мають аналогів у світовій практиці, створені за його безпосередньої участі та під його керівництвом, магнітодинамічні установки та міксери-дозатори.

За час роботи в Інституті, починаючи з 1962 р., В. І. Дубодєловим підготовлено 2 докторів і 8 кандидатів технічних наук, опубліковано 2 монографії, понад 400 наукових статей, 1 відкриття та понад 75 винаходів і патентів.

Горшков Андрій Андрійович, член-кореспондент НАН України (1959 р.), доктор технічних наук (1950 р.), професор (1947 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (1969 р.), лауреат Державної премії СРСР (1950 р.).

Перший директор Інституту (1958 – 1962 рр.). Основні напрями досліджень – розроблення технологічних засад виробництва чавунних виливків, загартованих валків, виливниць, металургійного устаткування; дослідження вагранкового процесу, проблем модифікування, використання бентонітів у складі формувальних сумішей; навчальні курси з технологічних і теоретичних основ ливарного виробництва.

Автор 9 монографій, 300 наукових публікацій, 15 винаходів і патентів; підготував 50 кандидатів технічних наук.

Нарівський Анатолій Васильович, член-кореспондент НАН України (2018 р.), доктор технічних наук (2006 р.), лауреат Державної премії України у галузі науки і техніки (2008 р.), премії ім. З. І. Некрасова НАН України (2001 р.), директор ФТІМС НАН України з 2018 р.

Основні напрями досліджень – розроблення ефективних методів впливу на металеві розплави з метою підвищення якості і ресурсу роботи металопродукції. Запропонував спосіб обробки розплавів зануреним плазмовим струменем; дослідив його

температурні і гідродинамічні параметри та їх вплив на масообмінні і фізико-хімічні процеси в рідкому металі, на структуру і властивості сплавів; розробив технологічні засади рафінування і модифікування шляхом глибинної обробки розплавів плазмореагентними середовищами.

Автор 2 монографій, понад 150 наукових публікацій, 42 винаходів і патентів; підготував 2 кандидатів технічних наук.

Бабаскін Юрій Захарович, член-кореспондент НАН України (1985 р.), доктор технічних наук (1981 р.), професор (1982 р.).

Основні напрями досліджень – теорія і технологія виробництва жароміцних і корозійно стійких аустенітних ливарних сталей високої експлуатаційної стійкості; рафінування сталей емульсованими струменями синтетичного шлаку; теоретичні і технологічні засади дисперсійного зміцнення і модифікування литих і деформованих сталей.

Автор 4 монографій, понад 400 наукових статей, 120 винаходів і патентів. За час роботи в Інституті з 1996 по 2015 роки підготував 2 докторів і 15 кандидатів технічних наук.

Борисов Георгій Павлович, член-кореспондент НАН України (1995 р.), доктор технічних наук (1984 р.), професор (1985 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (1999 р.).

Основні напрями досліджень – використання регульованого теплосилового впливу на розплав під час його тверднення, оптимізація термодинамічних, теплофізичних і кристалізаційних параметрів при литті під низьким тиском; класифікація і оцінка структурного стану двофазної зони розплавів під час кристалізації, розроблення критерію пластичності цієї зони, ефективності тиску на процеси живлення в зонах суспензії і неперервного каркасу кристалів; розроблення і впровадження агрегатів і технологій лиття під низьким тиском. За час роботи в Інституті з 1958 по 2018 роки опублікував 5 монографій, понад 270 наукових статей, 139 винаходів і патентів; підготував 4 докторів і 12 кандидатів технічних наук.

Гаврилюк Володимир Петрович, член-кореспондент НАН України (2006 р.), доктор технічних наук (1993 р.), професор (1998 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (2008 р.), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1999 р.), премії ім. Г. В. Карпенка НАН України (1992 р.), заступник директора Інституту з наукової роботи (1994 – 2014 рр.).

Основні напрями досліджень – створення наукових засад синтезу нових економічно легованих сплавів із заданим комплексом властивостей та технологій виготовлення з них виробів, що експлуатуються в екстремальних умовах; розроблення нових класів матеріалів на основі досліджень високотемпературної стабільності структури сплавів, комплексу контактних процесів на границі «метал-середовище»; дослідження впливу адгезії і дифузійних процесів на утворення вторинних структур на поверхні сплавів з властивостями бар'єрного ефекту».

За час роботи в Інституті (1965 – 2014 рр.) опубліковано 6 монографій, понад 300 наукових статей, одержано 90 винаходів і патентів; підготував одного доктора і двох кандидатів технічних наук.

Перелома Віталій Олексійович, член-кореспондент НАН України (1990 р.), доктор технічних наук (1980 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (1998 р.), Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1999 р.).

Основний науковий напрям – дослідження кінетики фізико-хімічних процесів в металевих розплавах при впливі висококонцентрованих джерел енергії з метою підвищення якості і властивостей литих виробів відповідального призначення; теорія і технологія процесів виробництва сталі із застосуванням рідкого кисню.

Автор понад 85 наукових публікацій, 20 винаходів і патентів.

Мазур Валерій Леонідович, член-кореспондент НАН України (1997 р.), доктор технічних наук (1982 р.), професор (1990 р.), Заслужений діяч науки і техніки УРСР (1989 р.), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2000 р.), премії ім. З. І. Некрасова НАН України (2012 р.).

Основний науковий напрям – теоретичні і експериментальні дослідження процесів виробництва тонколистового прокату (високоякісної гарячекатаної і холоднокатаної листової сталі та жерсті); розроблення теорії і технології швидкісної прокатки сталі на безперервних прокатних станах, алгоритмів і математичних моделей цього процесу; методів розрахунку напружено-деформованого стану рулонів холоднокатаних штаб; теоретичні засади і математична модель деформування металів та сплавів в режимі рідинного і напіврідинного тертя. Значну увагу приділяє стратегії науково-технічного розвитку гірничо-металургійного комплексу України.

В. Л. Мазур є автором 21 монографії, понад 400 наукових статей, 160 винаходів та патентів. Під його керівництвом виконано понад 20 кандидатських і докторських дисертацій.

